

Repertoriumnummer 2022 /
Datum van uitspraak 14 oktober 2022
Rolnummer ***

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op		
Vrijgesteld van expeditie-recht ingevolge art. 280,9 ° W. Reg. (1° expeditie)	op €	op €

☒ Niet aan te bieden aan de ontvanger

Ondernemingsrechtbank Antwerpen, afdeling Antwerpen

Beschikking

Voorzitter, zetelend in kort geding

Aangeboden op
Niet te registreren V

De BV G.,

met zetel gevestigd te ***, ingeschreven in de Kruispuntbank van Ondernemingen onder het nummer ***,

eisende partij, vertegenwoordigd door Mr. JVA en Mr. DB, advocaten, met kantoor te ***, voor wie ter zitting Mr. WVS verschijnt,

TEGEN

DDF, vennootschap naar Nederlands recht,

met zetel gevestigd te ***, ingeschreven in de Nederlandse Kamer van Koophandel onder het nummer ***,

verwerende partij, vertegenwoordigd door Mr. LVD, advocaat, met kantoor te ***, voor wie ter zitting Mr. CP verschijnt.

I. SITUERING VAN HET GESCHIL

G. BV is een productiehuis dat televisieprogramma's, films en reclamespots produceert voor zowel Belgische televisiezenders als internationale klanten.

DDF, vennootschap naar Nederlands recht (hierna 'DDF') ontwikkelt creatieve ideeën van en voor haar klanten, en zet die die samen met de klant om in een concreet ontwerp (een design) en in een eindproduct.

G. ging in opdracht van VTM een programma maken waarin verschillende kandidaten in een bus door Europese landen reizen en daarbij spelopdrachten ('games') moeten uitvoeren. G. kocht de bus bij een derde partij (VDL), en ondertekende op 27 juni 2022 de offerte van DDF om de bus daartoe om te bouwen en in te richten.

G. beweert dat DDF, in strijd met haar toezegging op haar offerte, geen wekelijkse update bezorgde van de gepresteerde uren en gebruikte materialen. Pas vier dagen voor de uiterste opleverdatum van 2 september 2022 zou DDF plots een "forecast" bezorgd hebben met de vraag om aan te geven welke werken nog door DDF uitgevoerd moesten worden, en met de aankondiging van een bijkomende factuur.

DDF klaagt dat G. de ontwerpen van de bus en de games voortdurend aanpaste, dat de periode voor de werken steeds verschoven werd, de checklist van de nog uit te voeren werken voortdurend aangepast werd, en daardoor de kosten ten aanzien van de offerte aanzienlijk toegenomen zijn.

Op 2 september 2022 heeft G. de bus opgehaald bij DDF. Diezelfde dag schreef de raadsman van G. dat de bus gebreken vertoonde en vroeg hij DDF om aanwezig te zijn bij vaststellingen door een gerechtsdeurwaarder. DDF wenste niet aanwezig te zijn, en riep daartoe in dat G. ondertekend had dat zij de bus voor akkoord had bevonden.

Op 4 september 2022 startten de opnames van het programma, en de kandidaten toerden met de bus drie weken in Europa. G. beweert dat dit noodgedwongen met een gebrekkige bus was, die zij diende op te lappen.

Op 20 september 2022 dagvaardde G. DDF in kort geding om bij hoogdringendheid de aanstelling van een deskundige te verkrijgen.

Op 27 september 2022 waren de opnames blijkbaar afgerond.

Op 7 oktober 2022 dagvaardde DDF G. voor de Rechtbank Oost-Brabant, locatie 's-Hertogenbosch. DDF vraagt, onder andere, de betaling van facturen en een schadevergoeding wegens ontbinding van de overeenkomst, voor 99.041,57 euro in totaal.

II. DE PROCEDURE

De inleidende dagvaarding werd betekend op 20 september 2022 en ingeschreven op 30 september 2022.

Op de inleidingszitting van 11 oktober 2022 werd de zaak in beraad genomen nadat de raadslieden van de partijen werden gehoord.

Het onderwerp van de vordering wordt uitsluitend bepaald door de syntheseconclusies. De rechtbank hield bij de beoordeling van het geschil rekening met:

- de dagvaarding van 20 september 2022 van de eiseres, en haar stukken;
- de conclusie op 10 oktober 2022 ingediend door DDF, en haar stukken.

In deze procedure werd de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken nageleefd.

III. DE VORDERINGEN

1. De eiseres vraagt om een deskundige aan te stellen met als opdracht:

- *zo spoedig mogelijk ter plaatse gaan naar de werkplaats van verzoekster te *** om de gebreken aan de inrichting van de bus (interieur en exterieur) vast te stellen;*
- *gedurende de opnames te adviseren omtrent de (voorlopig) uit te voeren herstel – en vervangingswerken en deze onder zijn leiding te laten gebeuren;*
- *te adviseren over welke in de offerte voorziende werken gedaagde aan de bus heeft uitgevoerd;*
- *te adviseren of de door gedaagde uitgevoerde inrichtingswerken al dan niet gebeurd zijn volgens de regels van de kunst en, indien niet, in welke mate deze al dan niet nuttig zijn bij het herinrichten van de bus overeenkomstig de regels van de kunst;*
- *te adviseren of de door verzoekster gemaakte herstel- en vervangkosten voor de herinrichting van de bus overeenkomstig de regels van de kunst de door haar geleden schade door het verlies aan kwaliteit, tijdsverlies, (vlak voor en tijdens de opnames) alsook over de aard van de schade; en*
- *te adviseren over een globale afrekening tussen partijen.*

De eiseres vraagt daarnaast om DDF te veroordelen tot de kosten van het geding, door haar begroot op de kosten van de dagvaarding en de rechtsplegingsvergoeding (basisbedrag) van 1.680 euro.

2. De verweerster vraagt om de vordering van de eiseres niet ontvankelijk, minstens ongegrond te verklaren, en de eiseres te veroordelen tot de kosten van het geding, begroot op de rechtsplegingsvergoeding van 1.680 euro.

IV. BEOORDELING

1. De bevoegdheid van de voorzitter van de ondernemingsrechtbank Antwerpen

1.1. Standpunt van G.

G. beroept zich op artikel 10 Wetboek Internationaal Privaat Recht, naar luid waarvan in dringende gevallen de Belgische rechters ook bevoegd zijn om voorlopige of bewarende maatregelen en uitvoeringsmaatregelen te bevelen betreffende personen of goederen die zich in België bevinden, zelfs indien de Belgische rechters niet bevoegd zijn om van de zaak zelf kennis te nemen. Zij wijst erop dat de gevraagde maatregel uitgevoerd moet worden in Antwerpen, waar de bus gestald wordt.

1.2. Standpunt van DDF

DDF meent dat de Belgische rechter alleen bevoegd is om een deskundigenonderzoek te bevelen indien hij ook bevoegd is om kennis te nemen van de grond van de zaak, met toepassing van artikel 4 en 7 tot 26 van de Brussel Ibis Verordening. Indien voor een buitenlandse rechter (van

een lidstaat) een vordering wordt ingeleid op het ogenblik dat voor de Belgische kortgeding-rechter reeds een deskundige is gevraagd, kan de Belgische rechter volgens DDF enkel een deskundige aanstellen indien deze ook daadwerkelijk bevoegd is om kennis te nemen van de zaak ten gronde. DDF verwijst daartoe naar H.Boularbah, M. Philippet en M. Stassin, “Etat actuel de la procedure civile d’expertise” in G. De Leval (ed.), *Théorie et pratique de l’expertise civile et pénale*, Luik, Anthemis, CUP, 2017, (51) 73, nr. 30.

DDF heeft op 7 oktober 2022 een dagvaarding ten gronde uitgebracht voor de Rechtbank Oost-Brabant, locatie 's-Hertogenbosch conform haar algemene voorwaarden. Zij besluit dat alleen de (Nederlandse) rechter ten gronde nog bevoegd is om te oordelen over de aanstelling van een deskundige.

1.3. Beoordeling

Het is niet betwist dat de algemene voorwaarden van DDF een forumclausule bevatten, waardoor de Nederlandse rechter rechtsmacht heeft.

De bevoegdheid van de Belgische rechtbanken kan echter gesteund worden op artikel 35 Brussel Ibis Verordening:

In de wetgeving van een lidstaat vastgestelde voorlopige of bewarende maatregelen kunnen bij de gerechten van die staat worden aangevraagd, zelfs indien een gerecht van een andere lidstaat bevoegd is om van het bodemgeschil kennis te nemen.

De werkingssfeer van artikel 35 Brussel Ibis verordening wordt niet beïnvloed door een forum-keuze (I. Couwenberg en M. Pertegas Sender, “Recente ontwikkelingen in het Europees bevoegdheids- en executierecht”, in H. Van Houtte en M. Pertegas Sender (eds.), *Het nieuwe Europese IPR: van verdrag naar verordening*, Antwerpen, Intersentia, 2003, 58, nr. 3-52; M. PERTEGAS SENDER, “Art. 31 EEX-Verordening” in X (ed.), *Gerechtelijk recht. Artikelsgewijze commentaar met overzicht van rechtspraak en rechtsleer*, Mechelen, Kluwer, 2003, 5-6). Het bevelen van een ‘bewarende en voorlopige maatregel’ maakt aldus geen inbreuk uit op een uitdrukkelijke bevoegdheidsclausule die is opgenomen in een overeenkomst.

Weliswaar moet, in navolging van de rechtspraak van het Europese Hof van Justitie, het begrip ‘voorlopige of bewarende maatregelen’ in artikel 35 van de Brussel Ibis Verordening autonoom worden ingevuld. Het gaat om maatregelen die bedoeld zijn om een feitelijke situatie of rechts-situatie in stand te houden ter bewaring van rechten waarvan de erkenning voor het overige wordt gevorderd voor de rechter die van het geschil ten gronde kennis neemt (HvJ 26 maart 1992, nr. C-261/90, Reichert II, *Jur* 1992, I, 2184; HvJ 17 november 1998, nr. C-391/95, Van Uden; HvJ 28 april 2005, nr. C-104/03).

Een deskundigenonderzoek dat wordt bevolen voor feitelijke vaststellingen ter bewaring van rechten beantwoordt aan de verordeningsautonome invulling van het begrip ‘voorlopige of bewarende maatregelen’.

In dit dossier maakt G. aannemelijk dat er bewijzen dreigen verloren te gaan en dat er ter bewa-
ring van haar rechten een feitelijke situatie vastgesteld moet worden.

De Belgische kortgedingrechter is derhalve bevoegd. Weliswaar geldt die bevoegdheid uitslui-
tend voor de vaststellingen van de deskundige en zijn advies daarover. Het door G. gevraagde
herstel van de inrichting onder toezicht van de deskundige, kent de rechtbank derhalve niet toe.

2. De gegrondheid van de vordering

[...]

V. BESLISSING

[...]

Deze beschikking werd gewezen door de waarnemend voorzitter van de ondernemingsrecht-
bank Antwerpen, afdeling Antwerpen, zetelend in kort geding:

MDR, rechter, waarnemend voorzitter,

CD, griffier,

en uitgesproken in openbare zitting op **14 oktober 2022** door de voorzitter, bijgestaan door de
griffier.